

Za dala dal – HOMO HOMINI

Ja wiem ja wiem
Że gór tych siedem jest
Wiem też wiem
Przejsć muszę siedem rzek
I ciągle dal za dalą dal
Zawieje śnieżyce i żar i kurz
I nie wiem nawet już
Czy tam gdzieś będzie kres

Już w żadnych oczach
Nie będę mieszkać mógł
Już w każdym włosach
Zobaczę wstęgę dróg
I ciągle dal za dalą dal
Zawieje śnieżyce i żar i kurz
I nie wiem nawet już
Czy tam gdzieś będzie kres

Ja wiem czemu
Zaszumiał nagle wiatr
Słyszę mówi
Że w drogę na mnie czas
I znowu dal za dalą dal
Zawieje śnieżyce i żar i kurz
I nie wiem nawet już
Czy tam gdzieś będzie kres
Czy tam gdzieś będzie kres
Czy tam gdzieś będzie kres
I ciągle dal za dalą dal
Zawieje śnieżyce i żar i kurz
I nie wiem nawet już
Czy tam gdzieś będzie kres
Czy tam gdzieś będzie kres
Czy tam gdzieś będzie kres

Słowa: brak danych

Muzyka: brak danych